

Borrat på djupet i Luddalen

Luddalen har bebotts från 1700 till 1954 då den sista fastboende flyttade. Alltsedan början tog man sitt vatten från naturliga källor i närheten och sjön. Sedan Friluftsfrämjandet byggde bastu med omklädningsrum 1967 har vatten pumpats från sjön och en förändring och anpassning till dagens förutsättningar i Luddalen har varit aktuell under senare år.

Friluftsfrämjandets projekt "El-Vatten-Värme" Luddalen, är nu inne i sin sista fas. Förberedelserna hade gjorts, var låg tidigare vattenledning från sjön Bleken och elledningarna nedgrävda. Underlag saknades men efter en del intervjuer och sökning i äldre underlag och mätningar på plats gick det att markera ut var borrhålet inte skulle placeras. Detta för att inte skada men ändå komma i närheten av befintlig vatten och elledning för att möjliggöra en smidig anslutning.

Många frågor fanns bland oss som aldrig hade varit med om att borra vattenbrunn i det inledande projektstadiet. På vilket djup ligger fast berg, -hur djupt måste man borra, -vilken dimension skulle hålet ha, -hur mycket vatten kommer vi att få, -hur lång tid tar det att borra, -var gör vi av materialet från borrhålet, -hur ansluter vi mot befintligt system. En viktig faktor var att säkra en volymtillgång i borrhålet som motsvarar det behov som finns då duschar och normalförbrukning utnyttjas samtidigt.

Jonny Pettersson, FBB Finspångs Brunnsborrning har varit med från början och hade tidigare sett ut den lämpligaste platsen för vattenbrunnen och nu återstod arbetet att borra. Efter kontroll i veckan av att vägar och mark var farbara anlände lastbilen med en totalvikt om 37 ton utrustning. Nu var frågan skulle vi få vatten i tillräcklig mängd utan att behöva genomföra en borrhålstryckning.

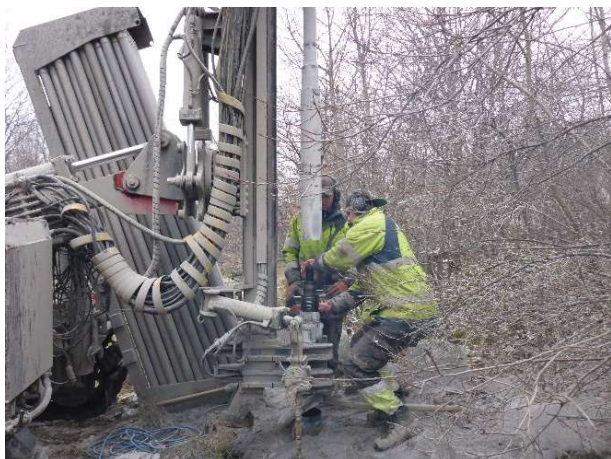

Borriggen på plats

Jan-Erik och Karin Fors ser fram mot resultatet

"Vattenrallarna" Erik Johansson och Jens Spångberg började rigga för arbetet och en borrhålskrona med diametern motsvarande foderrörets 194 mm användes för att starta borringen genom jordlager och ett par meter ned i fast berg som visade sig ligga på 3-4 meter. För att förhindra inläckage av vatten från ovanförliggande sprickor och jordlager utfördes en tätning mellan foderöret och berg.

Byte av borrhkrona

Erik Johansson i full aktivitet med borrhning

Dags för byte av borrhkrona nu mot en med mindre diameter, 165 mm och djupborrningen startar efter det eftertraktade vattnet nu även med nya "vattenrallare" Jonas Nilsson och Jonathan Tuohimaa som just går på eftermiddagsskiftet. Borrhigen som drivs av en egen motor arbetar sedan målmedvetet med uppehåll för insättning av "3 meters skaft" för förlängning tills erforderligt borrhdjup uppnås. Med hjälp av tillförd tryckluft i "skaftet" (borrsträngen) och genom borrhkronan kyls denna samtidigt som materialet blåses upp ur hålet och leds bort. För att dämpa dammolnet från stensmjölet som bildas tillförs en liten mängd vatten så länge inte vatten finns i borrhålet.

66 meter och Jonas Nilsson påpekar att den första indikeringen på vatten syntes i det utblåsta stensmjölet men visade sig vara av mycket liten mängd. Fortsatt borrhning och den första indikeringen på betydande vattenmängder kommer, borrhningen avslutas på 102 meter varefter hålet blåses rent och borrhålets flöde uppmättes till runt ansenliga 15 minutlitter.

Det går inte att ta miste på den känsla som infinner sig hos oss närvarande när man efter totalt knappa 4 timmars arbete på plats får fram råvatten i den omfattningen. Nu återstår arbetet att koppla ihop systemet i nästa vecka, använda vattnet en period och sedan analysera för att se om någon extra vattenbehandlingsutrustning behöver installeras.

Jonas Nilsson konstaterar nöjt vattenflöde

Jan-Erik Fors, stugfogde med en skön känsla